

מינה היקרה,

נפגשנו לראשונה בנתב"ג נרגשים כי "נוסעים לחו"ל" ואת (כבר עובדת) עם עיניים טובות שמנסה לקלוט למרות כל הרעש שמסביב את כל אחד ואחת מאתנו.

במשך 11 ימי עם סבלנות אינסופית שמשת לנו כ"אמא אווזה": העונה לכל שאלה אפילו ולמרות ששאלה זו נשאלה כבר מספר פעמים (אבל בגילנו מי סופר??).

מצאת את הזמן לדבר עם כל אחד ואחת באופן אישי, ואנחנו לקחנו בשתי הידיים סיפרנו ושפכנו את הלב בפניך.

היית ערה וזמינה בכל רגע נתון לכל צורך שלנו (פיפי, כוס קפה כדי העיר את דובי, שירים חידונים ונעימות שדאגת להם מבעוד מועד כדי להנעים לנו את הנסיעות הארוכות) ועוד ועוד...

תמיד ידעת מתי לספר לנו על ארמון המלך ומתי לתת לנו זמן פרטי, מתי לספר בדיחה או סיפור פיקנטי על מושל זה או אחר ומתי לתת קצת זמן "לישון".

בכל בוקר עם חיוך ענק על הפנים מברכת את כולם לא שוכחת אף אחד ואחת, וממשיכה את היום בנחת, כשאת משרה על כולנו אווירה טובה ונינוחה (למרות כל הקשיים שהיו לך עם אשפוז חברה בבית חולים, או אי יכולת של אחרת ללכת או יש מלא מדרגות ועוד ועוד...) אנחנו לא הרגשנו כלום ממה שעבר עליך.

סחפת אותנו באהבתך את רומניה סיפרת לנו בשמחה סיפורים פיקנטיים שגרמו לכולנו להקשיב לך ולרצות לשמוע עוד ועוד (היית לנו בתוך האוזן כמו מנגינה יפה).

את אשמה בזה שהתאהבנו ברומניה. נכנסת לנו עמוק ללב.

על מקצועיות והידע הרב אין מילים, חברת פגסוס צריכה להתגאות במדריכה כמוך.

אוהבים אותך,

ריקי וקובי בידר

